

kuulus arua al et hääst auestus ja aruabis
 küündega siina wastu. Peremees kuulis küi, ei
 läinud aga mitte ööse waatama, ta mõtles kui
 wargad oleks ta tuleas jõe siis tuppä ühtlana.

Kui omia peremees läbis, et aidaft ol' wargad
 küi, ütles ta fulafeli, ja olid ööse ja ei näinud kui
 wargad aidas käiswad. Tulane kustus, ja käes
 fid münd auka, kui wargad tulid aurufin mina
 nenda et me hea praegu kustusin, aga siina ei
 tulnud mitte traft ära. —

2.) Üks peremees ja pere naene lütsid pulma.
 Peremees ütles fulafeli: Kui minu pulma olen
 läinud, pead siina aida uksi waktima. Kui pere
 mees pulma läinud, tulane mõtles lüheser
 hea meeloga pulma waatama, aga pean aida uksi
 waatas waktima. Mõttes ja mõttes, wiimase wõttis
 aida uksed esst ära, panti naad see peale ja wiis
 naad pulma talu uksi ette. Kui nüüd peremees
 oma fulafelt pulma tuas nägi, ütles ta fulafeli
 ja pidi ja minu teada aida uksi waktima.

Tulane ütles, Ma panti aida uksed see
 peale ja toin si uksi ette, siis oli mul nenda
 perast teada istuda ja neid waktida, siin küin
 neid ühte puhau waktimas. —

Wana rahwa rambel. —

1.) Kui lehm piima tuli, ja temale ofimist
 korid perast piima tulemist jua weedi, siis
 pandi lüsa, (nõuasi) wani, joomise siise,
 enne enne kui jua usti, wajutati selle
 lüsfuga lehma umbad siia nimmi, mis non-
 de wana jürel, ^(pruunijuga) tulemufega lehmol pidiid loh-
 te pöruma.

Kui jeda piima koodeti, mis praegu
 piima tulnud lehmast lüsfeti, siis kutsuti
 kor tuppä, wolati jeda koodetud piima rir-
 we siima peale nii palju kui teda seal woi-
 siista, ja lasti rir teada sialt ära lünnuda.

Sil aial kui rir piima lünnus, pidi üks
 lapfure cha poifure ahju peal fuure healega
 rünnama, kui siia nenda oli tehtud, siis pidi